

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/112/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3110216301
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3110216301.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky Bc. Q. S., nar. XX.XX.XXXX, občianky SR, bytom P. nad B., V. č. XXXX/XX-XX, práv. zast. JUDr. Annou Kubovičovou, advokátkou so sídlom v Považskej Bystrici, Tatranská č. 300/8 proti odporcovi Q. S., nar. XX.XX.XXXX, občanovi SR, bytom P. nad B., V. č. XXXX/XX-XX, práv. zast. JUDr. Jánom Legerským, advokátom so sídlom v Trenčíne, Nám. Sv. Anny č. 15/25, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k mal. deťom S.: V., nar. XX.XX.XXXX a Q., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Trenčíne, na odvolanie odporcu proti výroku o výživnom na maloletých rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. februára 2012, č. k. 14C/136/2010-246, v senáte jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o výživnom na maloletých zo strany odporcu **z r u š u** je a vec **v r a c i a** okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. februára 2012, č. k. 14C/136/2010-246, bolo rozhodnuté tak, že mal. deti S.: V., nar. XX.XX.XXXX a Q., nar. XX.XX.XXXX, sa na čas po rozvode zverujú do osobnej starostlivosti navrhovateľke, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Odporca je povinný platiť výživné mal. V. po 100 eur a mal. Q. po 80 eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky. Okresný súd zároveň upravil styk odporcu s mal. deťmi tak, že odporca je oprávnený sa s deťmi stýkať po dobu prvých 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku, každú páru sobotu od 9,00 hod. do 18,00 hod. a po troch mesiacoch každú páru sobotu od 9,00 hod. do 18,00 hod. a každý druhý nepárny víkend od soboty od 9,00 hod. do nedele do 18,00 hod., pričom navrhovateľka je povinná deti riadne pripravené v stanovenom čase odporcovi odovzdať v mieste jej bydliska a odporca je povinný deti vrátiť po skončení styku na to isté miesto, kde ich prevzal s tým, že styk s mal. deťmi sa bude realizovať bez prítomnosti navrhovateľky, priateľky otca detí a jej detí a bez prítomnosti odporcovej sestry a jej detí. Odporca bol zaviazaný zaplatiť náhradu trov konania štátu 483,64 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet Okresného súdu Trenčín.

V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala rozvodu manželstva s odporcom, zverenia mal. detí do jej starostlivosti a určenia výživného po 100 eur a 80 eur. So striedavou výchovou detí nesúhlasila. Pokiaľ ide o úpravu styku, žiadala ho upraviť na každý druhý týždeň po 2 hodiny v jej prítomnosti. Pokiaľ ide o výživné, navrhovateľka by uvítala, keby odporca prispel na oblečenie, prípadne ďalšie potreby detí. Odporca s rozvodom manželstva súhlasil. Po vykonaní znaleckého dokazovania na striedavej výchove netrval. Nesúhlasil s navrhovanou výškou výživného, navrhol výživné po 50 eur a 70 eur mesačne. Odporca sa domáhal úpravy styku a to: každý páry týždeň od soboty do 9,00 do nedele do 15,00 hod.. každý páry rok počas jarných prázdnin od prvého dňa prázdnin od 9,00 do tretého dňa prázdnin do 16,00 každý nepárny od 4 dňa od 9,00 hod. do posledného dňa prázdnin do 16,00 hod., počas letných prázdnin od 15.07. od 9,00 hod. do 31.07. do 18,00 a od 15.08. od 9,00 hod. do 31.08. do 18,00 hod. počas Veľkonočných sviatkov každý páry rok od štvrtku od 16,00 hod. do soboty do 18,00 hod., každý nepárny rok od soboty od 16,00 hod. do

pondelka do 18,00 hod. a počas Vianočných sviatkov každý páry rok od 23.12. od 16,00 hod. do 26.12 do 18,00 hod. a každý nepárny rok od 27.12. od 9,00 hod. do 01.01. do 18,00 hod. Kolízny opatrovník sa nevedel vyjadriť k striedavej výchove a podporil dohodu ohľadne zverenia detí do výchovy. Výživné žiadal upraviť rovnako, ako v konaní o úprave rodičovských práv pred rozvodom manželstva.

Okresný súd poukázal na to, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín, č. k. 14C/136/2010-106, zo dňa 27.10.2010 bolo manželstvo účastníkov rozvedené. Súd mal. detí S.: V., nar. XX.XX.XXXX a Q., nar. 23.XX.XXXX sa na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľke, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Odporcu zaviazal platením výživného mal. V. po 80 eur mesačne a mal. Q. po 60 eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, k rukám navrhovateľky. Styk odporcu s mal. deťmi Krušinovými upravil tak, že odporca je oprávnený sa deťmi stýkať každú páru sobotu od 8,00 hod. do 18,00 hod. a každú nepárnu nedeľu od 8,00 hod. do 18,00 hod, počas prvých 3 mesiacov v mieste bydliska maloletých detí, počnúc právoplatnosťou rozsudku a následne počas nasledujúcich mesiacov odporca je oprávnený deti prevziať v stanovenom čase v mieste ich bydliska, kam deti na to isté miesto po skončení styku vráti. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal. Na odvolanie odporcu Krajský súd v Trenčíne uznesením pod č.k. 6Co/13/2011-13 zo dňa 21.2.2011 rozsudok Okresného súdu č.k.14C/136/2010-106 zo dňa 27.10.2010 zrušil vo všetkých výrokoch o úprave práv a povinností k maloletým deťom a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení súdu I. stupňa vytkol to, že nenariadil vo veci znalecké dokazovanie za účelom zistenia podmienok a vplyvu novej striedavej osobnej starostlivosti rodičov o mal. deti.

Po vrátení veci na ďalšie konanie okresný súd na základe vykonaných dôkazov zistil, že manželstvo účastníkov bolo právoplatne rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 14C /136/2010-106 zo dňa 27.10.2010. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.12.2010 čo do rozvodu a trov konania a v časti výchovy, výživy a úpravy styku bolo rozhodnutie odvolacím súdom zrušené. V súčasnej dobe má odporca známosť s inou ženou, býva v prenajatom byte v W. A. diakonie v S.. Navrhovateľka žije sama s deťmi v byte. Na základe výsledkov znaleckého dokazovania okresný súd vychádzal zo záverov znalkyne, podľa ktorých striedavá výchova by znamenala pre deti psychický traumatizmus a preto ju znalkyňa v danom prípade neodporučila.

Okresný súd poukázal na znenie ustanovení § 113 ods.1 O.s.p., § 62 ods.1 až 3, § 24 ods.1, 2, 4, § 25 ods.1, 2 a § 75 ods.1 Zákona o rodine. Poukázal na to, že po rozvode manželstva rodičov maloletých sa zaoberal len rozhodnutím o právach a povinnostiach účastníkov konania k deťom z ich vzťahu na čas po rozvode ich manželstva. Zistil, že v súčasnosti výchovu detí zabezpečuje navrhovateľka, ktorá sa o deti riadne stará. Mal. V. navštevuje 4. ročník základnej školy, chodí pešo, stravuje sa v školskej jedálni a za obedy sa platí 25 eur mesačne. Navštevuje družinu, kde sa platí 25 eur na 1/2roka, navštevuje šachový krúžok v rámci školy. Mladší syn chodí do škôlky, náklady sú 20 eur za stravu a 15 eur, poplatky za škôlku a 5 eur za hračky. Obe deti majú problémy s očami, chodia 2x ročne na kontroly do G.. Mal. V. trpí tupozrakosťou, musí mať odľahčené sklá na okuliaroch, náklady na okuliare sú 82,98 eur a tieto sa menia po každej kontrole. Žiaden z rodičov nemá iné vyživovacie povinnosti. Maloleté deti zveril do výchovy navrhovateľke. Striedavú výchovu v danom prípade na základe vykonaného dokazovania nepovažoval za prospešnú pre zdravý psychický vývoj mal. detí.

Pri určení výživného okresný súd vychádzal z toho, že navrhovateľka dosahuje priemerný čistý mesačný príjem 367,97 eur (za 11/2010 do 10/2011) a poberá rodinné prídavky na 2 deti. Odporca dosiahol v roku 2010 priemerný čistý mesačný príjem ako živnostník podľa daňového priznania 326,97 eur. Pracuje ako vodič kamiónu vo firme, kde je aj konateľom a má vykazovaný príjem 300 eur mesačne, čiže jeho príjem mesačne predstavuje 626,90 eur. Odporca vlastní aj obchodný podiel v spoločnosti AT P., s.r.o. so sídlom v P. nad B., založenej v roku 2010. Príjem 300 eur uvádzal odporca z tejto spoločnosti aj v roku 2010 a keďže je jediným zamestnancom, zároveň konateľom aj spoločníkom. Tento príjem okresný súd nepovažoval za reálny. Odporca poukazoval na vysoké výdavky, spojené s nákladmi na udržiavanie vozového parku, údržby, mýta a pod., ale nespomenul svoje príjmy ani diéty. Okresný súd poukázal aj na tú skutočnosť, že v roku 2011 rozšíril svoj vozový park o vozidlo zn. Mercedes Benz triedy C a pokiaľ má finančné prostriedky na nákup ďalšieho motorového vozidla, môže platiť aj deťom vyššie výživné. Býva v prenajatom byte, náklady sú 120 eur mesačne. Okresný súd s prihliadnutím na príjmy odporcu

určil výživné na V. po 100 eur mesačne a na Q. po 80 eur mesačne, čo je výživné, primerané potrebám detí, ako aj príjmom rodičov. Okresný súd v poukázal na to, že odporca platí deťom len výživné 40 eur mesačne pre každé dieťa a nad tento rámec nič deťom nekupuje, ani neprispieva na náklady s úhradou ich potrieb v škole, nákupom oblečenia alebo výdavkov väčšej hodnoty. Od roku 2010, kedy okresný súd rozhodoval pri výživnom pri rozvode, sú deti staršie a ich náklady na zaopatrenie vzrástli, pričom príjem ich matky v dôsledku zmeny zamestnania (aby sa mohla venovať deťom) poklesol.

Pri určovaní styku odporcu s maloletými okresný súd vychádzal z toho, že účastníci konania sa na úprave styku nedohodli a odporca sa s deťmi nestretol od 31.10.2010. Preto mal za to, že nie je dôvod upravovať takým širokým spôsobom styk, ako požadoval odporca a upravil styk odporcu s deťmi v súlade s návrhom súdneho znalca. Okresný súd zároveň na návrh znalkyne vylúčil pri styku odporcu s deťmi jeho priateľku a jej deti ako aj sestru odporcu s jej deťmi.

O náhrade trov konania štátu okresný súd rozhodol podľa § 148 ods. 1 O.s.p. V danom prípade sa znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológie vykonalo na základe požiadavky odporcu na striedavú výchovu a štát znášal z rozpočtu náklady vo výške 483,64 eur na znalecký posudok č. 20/2011. Odporca nebol v konaní o nariadenie striedavej výchovy úspešný a preto ho okresný súd zaviazal na to, aby tieto trovy štátu zaplatil, pričom u neho nie sú dané predpoklady pre oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

Proti výroku tohto rozsudku o výživnom na maloleté deti podal včas odvolanie odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Odvolanie odôvodnil tým, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p. Odporca považuje postup okresného súdu pri skúmaní jeho majetkových pomerov a možností na účely výživného pre maloleté deti za nesprávny a nedostatočný. Celkom nesprávne sú úvahy okresného súdu o nereálnosti príjmov odporcu z obchodnej spoločnosti. Pokiaľ okresný súd poukazoval na príjem odporcu ako živnostníka, ktorý dosiahol v roku 2010, z dôvodu ukončenia tejto činnosti k 10.07.2010 nie je tento príjem významný pre potreby výživného na maloletých na čas po rozvode manželstva. Preto názor okresného súdu o jeho príjme 626,97 eur považuje odporca za nesprávny. Odporca poukázal na to, že v roku 2011 mal len príjem vo výške čistej mesačnej mzdy v sume 277,05 eur zo zamestnania v obchodnej spoločnosti, ktorej je spoločníkom a konateľom. Za výkon funkcie konateľa nepoberá žiaden príjem a preukázateľne nemá príjem ani z kapitálovej účasti v tejto spoločnosti vo forme výplaty podielu zo zisku. Odporca ďalej poukázal na výdavky obchodnej spoločnosti, ktoré vôbec neumožňujú tvorbu zisku a vytýkal okresnému súdu že na tieto okolnosti neprihliadol. K okresnému súdu poukazovanému zakúpeniu motorového vozidla uviedol, že odporca nerozšíril svoj vozový park, lebo vozidlo nadobudol iný subjekt, obchodná spoločnosť, ktorý nemá vyživovaciu povinnosť voči deťom. Odporca tiež vytýkal okresnému súdu, že neprihliadol na súdom právoplatne určené výživné na maloleté deti na čas pred rozvodom manželstva vo výške 80 a 60 eur mesačne, ktoré rozhodnutie vychádzalo v zásade z tých istých pomerov účastníkov. Preto navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu tak, že odporcu zaviazá prispievať na výživné maloletého V. sumou 80 eur mesačne a na maloletého Q. sumou 60 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

K odvolaniu odporcu sa písomne vyjadrila navrhovateľka. Vo vyjadrení navrhla, aby odvolací súd potvrdil napadnutý výrok rozsudku okresného súdu. Poukázala na to, že odporca od júna 2010 prispieva na výživu maloletých len sumou po 40 eur mesačne na každého. Uviedla, aké má výdavky na potreby maloletých. Odporca pracuje pre vlastnú spoločnosť a podľa jej názoru si môže určiť takú výšku príjmu, ktorá mu vyhovuje. Odporca za obdobie dvoch rokov zhodnotil firmu o viaceré vozidlá, na ktoré dokáže zarobiť. Výška fakturácie za deväť mesiacov roku 2010, kedy bol jediným zamestnancom, vyprodukoval tržby v hodnote 90.000 eur.

Kolízny opatrovník sa k odvolaniu odporcu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušiť z týchto dôvodov:

Ako vyplýva z podaného odvolania, odporca odôvodnil jeho podanie tým, že okresný súd pri rozhodovaní o výživnom na maloletých zo strany odporcu na čas po rozvede sa nedostatočne vyporiadal s okolnosťami, podstatnými pre jeho určenie.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že okresný súd pri určovaní výživného na maloletých vychádzal z priemerného čistého príjmu otca zo živnosti v roku 2010 vo výške 326,97 eur a z odporcom uvádzaného príjmu v roku 2010 vo výške 300 eur mesačne, ako zamestnanca v obchodnej spoločnosti, v ktorej je zároveň aj konateľom a spoločníkom, spolu vo výške 626,97 eur mesačne. Odporca v odvolaní namietal, že takto určená priemerná mesačná výška jeho príjmu nie je správna, nakoľko živosť vykonával do 10.07.2010. V tejto súvislosti pozornosť odvolacieho súdu neušlo, že odporca už pri svojom výsluchu na pojednávaní dňa 22.09.2010 tvrdil, že má príjem 300 eur mesačne zo zamestnania vo firme, kde je jediným zamestnancom a aj konateľom. Z odpovedi daňového úradu vyplýva, že odporca mal v roku 2010 základ dane 3.923,23 eur. S poukazom na tieto dôkazy z odôvodnenia rozsudku okresného súdu nie je v rozpore s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. zrejme, z akých konkrétnych dôkazov a na základe akých úvah okresný súd vyvodil skutkový záver o čistom mesačnom príjme odporcu za rok 2010 vo výške 626,97 eur (za rok by to predstavovalo čistý príjem vo výške 7.526,64 eur).

Zo spisového materiálu ďalej vyplýva, že odporca je osobou, ktorá v rozhodnej dobe mala príjmy z inej než závislej činnosti.

Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

Podľa § 63 ods. 2 Zákona o rodine u rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou a možnosťou a schopnosťou povinného posudzujúce podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

S poukazom na okresným súdom zistený príjem odporcu a s poukazom na ustanovením § 63 ods. 2 Zákona o rodine určenú povinnosť súdu skúmať nevyhnutnosť výdavkov, ktoré je potrebné vynaložiť v súvislosti s inou, než závislou činnosťou, nie je z odôvodnenia rozsudku zrejme, ako okresný súd aplikoval na daný prípad citované ustanovenia. Ustanovenie § 63 ods. 1 Zákona o rodine pritom povinnému rodičovi ukladá predložiť súdu podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a súdu nepriamo ukladá povinnosť trvať na splnení tejto povinnosti rodiča pod hrozbou aplikácie zákonnej fikcie v poslednej vete uvedeného ustanovenia. Keďže z odôvodnenia rozsudku nie je vôbec zrejme, prečo sa okresný súd v súvislosti so zisťovaním príjmu zo živnosti odporcu v roku 2010 uspokojil len s oznámením daňového úradu o výške základu dane odporcu, ako osoby, ktorá mala príjmy z inej než závislej činnosti, z ktorého oznámenia nie je možné zistiť ani výšku hrubého príjmu a náklady v podnikaní, nieto posúdiť nevyhnutnosť vynaložených nákladov, nie je preskúmateľné, ako okresný súd aplikoval na daný prípad citované ustanovenia.

S poukazom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odôvodnenie rozsudku okresného súdu nespĺňa zákonné kritériá, uvedené v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p., ktorá vada má za následok odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom. V súvislosti s týmto záverom odvolací súd poukazuje na ustálenú súdu prax, podľa ktorej konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe,

pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia náležite odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval procesné príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej. Odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí v tomto smere súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Preto odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil napadnutý výrok rozsudku okresného súdu a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Po vrátení veci bude úlohou okresného súdu podľa § 120 ods. 2 O.s.p. doplniť dokazovanie za účelom úplného objasnenia majetkových pomerov odporcu, vrátane posúdenia účelnosti výdavkov, aj podľa § 63 ods. 1, 2 Zákona o rodine. S poukazom na ukončenie živnosti odporcom v roku 2010, z hľadiska objasňovania jeho majetkových pomerov bude tiež nevyhnutné zaoberať sa aj tým, v akej hodnote bol majetok, súvisiaci s vykonávaním živnosti a čo sa s týmto majetkom stalo po ukončení živnosti. Pokiaľ ide o obchodnú spoločnosť, ktorej je odporca jedným zo spoločníkov a aj konateľom, odvolací súd sa stotožňuje s názorom odporcu v odvolaní, že obchodná spoločnosť je iným subjektom, ako odporca. Pri posudzovaní schopností, možností a majetkových pomerov odporcu z hľadísk, uvedených v ustanovení § 75 ods. 1 Zákona o rodine, však nie je možné opomenúť, že účasť spoločníka v spoločnosti s ručením obmedzeným je v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka aj majetkovým právom, zahŕňajúcim právo na zisk z tejto spoločnosti. V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že spoločnosť s ručením obmedzeným je podnikateľským subjektom, pričom podnikanie je v zmysle § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka činnosťou, vykonávanou za účelom dosiahnutia zisku. Preto aj spoločníka spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorý má právo riadiť a kontrolovať činnosť spoločnosti v zmysle § 122 Obchodného zákonníka, je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné považovať za osobu v zmysle § 63 ods. 1, 2 Zákona o rodine, pričom z tohto hľadiska nie je rozhodné, či uvedená spoločnosť v rozhodnom období vykázala zisk alebo nie. Na základe odporcom predložených dokladov k odvolaniu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa bude musieť vyporiadať najmä s vykazovanými záväzkami obchodnej spoločnosti voči zamestnancom (z roku 2010 je to suma 3.243 eur, keď odporca tvrdil, že v uvedenom roku bol jediným zamestnancom spoločnosti a z roku 2011 je to suma 1.074 eur pri neznámom počte zamestnancov) a s nárastom záväzkov spoločníkov z roku 2011 vo výške 29.550 eur oproti trom eurám ku koncu roka 2010 (viď strana pasív v súvahe k 31.12.2011). Nie je pritom vylúčené, že pre posúdenie efektivity činnosti obchodnej spoločnosti (napr. zjavný nárast tržieb, majetku, nákladov a záväzkov) bude nevyhnutné nariadiť znalecké dokazovanie. S poukazom na ustanovenie § 154 ods. 1 O.s.p. bude tiež nevyhnutné trvať na tom, aby odporca zdokladoval svoje majetkové pomery (príjmy a výdavky) aj v roku 2011. Úlohou okresného súdu bude ustáliť aj to, akú sumu na výživnom odporca skutočne zaplatil na výživu maloletých od právoplatnosti výroku o rozvode manželstva a ustáliť prípadný dlh na výživnom pre potreby rozhodnutia o zaplatení tohto dlhu za čas od rozvodu manželstva do rozhodnutia okresného súdu vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné .